

Príjemné prežitie vianočných prázdnin

ŽILINSKÝ
samosprávny kraj
zriaďovateľ

Kocka @ My

Ročník: 9

šk. rok: 2017/2018

Číslo: 1

cena: 0,50 eur

Školský časopis SOŠOaS Čadca „Kocka a My“

Vydáva:

Stredná odborná škola obchodu a služieb v Čadci

Ul. 17. novembra 2579

02201 Čadca

Periodicita: občasník

OBSAH

Úvodník

Z činnosti ZŠR

Rozhovor s pani Emíliou Gavlasovou

Dni nádeje 2017

Imatrikulácie

Stužkové slávnosti

Cukrárske súťaže Veroniky Jurkovičovej

Besedy

Záložka do knihy spája stredné školy

Kysucký mikrofón

Žilinská gastronomická jeseň

Exkurzia do Viedne

Vianočná výstava spojená s Dňom otvorených dverí

Stáž na Kanárskych ostrovoch

Športové a literárne okienko

Viete si predstaviť...

Redakčná rada

Erika Jurišová

Ján Marejka

Margaréta Grupačová

Ľubomíra Sventeková

Redakčná rada pracuje pod vedením Mgr. Anny Krkoškovej.

Naše top vianočné pečivo

Vanilkové rožky

Ingrediencie:

300g hladkej múky
100g práškového cukru
200g masla
50g mletých lúpaných mandlí
50g mletých lieskových orechov
štipka soli
3ks vanilkových cukrov
2 žltka
1/2 šálky práškového cukru na obaľovanie

Inštrukcie:

Z múky, masla, žltok, cukru, soli a orechov vymiesime cesto. Zabalíme do alobalu a dáme na dve hodiny do chladničky. Potom z cesta odoberáme malé kúsky, ktoré vyšľáame na krátke valčeky (do 7cm) a vytvarujeme ich na rožky. Pečieme pri teplote 190°C 10-12 minút. Po vychladnutí rožky obalíme v zmesi práškového a vanilkového cukru.

Milí spolužiaci...

školský rok je v plnom prúde a my sme si pre vás pripravili novinky, ktoré sa za ten krátky čas stihli udiat' na našej škole. Na stránkach nášho časopisu nájdete príspevky od svojich spolužiakov a možno niektoré z nich budú pre vás inšpiráciou, aby ste aj vy boli súčasťou časopisu prostredníctvom článkov. Snažili sme sa zozbierať tie NAJ informácie a ukázať, čo sa deje na našej škole. Veríme, že vás časopis nesklame a tešíme sa na budúce príspevky možno aj od teba. Do časopisu sa všetko nezmestilo, preto ďalšie akcie, súťaže, exkurzie, projekty, na ktorých sme sa podieľali, nájdete na webovej stránke našej školy.

Aj keď školský rok začal len nedávno, ten kalendárny sa blíži ku koncu. Chceli by sme vám preto z celého srdca zaželať tie najkrajšie Vianoce a nech do nového roka vykročíte tou správnou nohou.

*Želáme všetkým nádherné vianočné
sviatky plné radosti, pokory
a odpúšťania, k tomu veľa spokojnosti,
zdravia, šťastia a lásky.*

*Aby bol Váš rok 2018 úspešný, šťastie
neodbytné, zdravie dokonalé, problémy
vzdialené a budúcnosť skvelá, to Vám
z celého srdca želá*

redakčná rada

AKTIVITY Žiackej školskej rady pri SOŠ obchodu a služieb Čadca v šk. roku 2017/2018

26. 09. 2017—Erika Jatiová sa zúčastnila zasadnutia Krajského stredoškolského parlamentu (KSP) za región Kysuce v Strednej zdravotníckej škole Čadca. Rokovanie KSP sa týkalo prezentácie zástupcov škôl v regionálnom stredoškolskom parlamente, voľby člena do KSP za región Kysuce a návrhov na aktivity v šk. r. 2017/18.

26. 09. 2017 – odvysielaná nahrávka do školského rozhlasu pri príležitosti Európskeho dňa jazykov.

27. 09. 2017 –voľby nových členov do ŽŠR šk. r. 2017/18.

20. 10. 2017 – informačná kampaň pre verejnosť mesta Čadce pred Domom kultúry Čadca o význame CHKO Kysuce v rámci spolupráce k projektu Poznaj a chráň Kysuce.

19. 10. 2017 a 26. 10. 2017 – odvysielaná nahrávka do školského rozhlasu „Študentská kvapka krvi“.

16. 11. 2017 – odvysielaná nahrávka do školského rozhlasu pri príležitosti Medzinárodného dňa študentstva.

30. 11. 2017 - odvysielaná nahrávka do školského rozhlasu pri príležitosti medzinárodnej kampane Červená stužka.

1. 12. 2017 – spolupráca s koordinátorkou protidrogovej prevencie Ing. Evou Brezovskou počas kampane Červená stužka—rozdávanie červených stužiek v škole.

4. 12. 2017 – 6. 12. 2017 – školenie nových členov žiackych školských rád v Martine- zúčastnili sa Erika Jatiová a Barbora Mikulová z II.A triedy.

5. 12. 2017 – Deň otvorených dverí – spolupráca pri organizácii kultúrneho vstupu.

NAJBĽIŽŠIE PRIPRAVUJEME:

22. 12. 2017 – odvysielateľ nahrávku s tematikou vianočných sviatkov a Nového roku 2018.

Študentské „brebty“

- Kružnica je narysovaná a kruh je nakreslený.
- Kruh nemá stred a kružnica áno.
- Kruh je väčší a je červenej farby.
- Mačka má kožuch.
- Ryba má aj žiabre aj pľúca.
- Prečo sa mi neuvarilo vajíčko, keď som ho varila 20 minút?
- Alergia je alegória.
- Inverzia je diverzita.
- Nemorálny—nenormálny.
- Základná filozofická otázka—Čo sa stalo?
- Máme 15 minút do konca, 10 minút na písomku a 10 minút ešte dopíšeme toto.
- Kedy zvoní? - Za 5 trištvrté 12.
- Mäso je v mrazničke pri teplote +15°C.
- Poviedku Keď báčik z Chochoľova umrie napísal Martin Kurča.
- Ale veď ja som Vás, pán učiteľ, nepodviedla.
- Kúp sekundové lepidlo, rozlepili sa mi papuče.
- HDP—a to čo je za mena?

Vtipy

Muž vyberá vianočný darček: „Máte niečo lacné, užitočné a pekné?“
„Čo poviete na tieto vreckovky,“ ukazuje ochotne predavačka, „pre koho to chcete?“

„Pre manželku.“

„Tak to bude určite prekvapená.“

„To áno,“ súhlasí muž, „ona si myslí, že dostane pod stromček kožuch!“

Na Vianoce príde list od známych z USA. Otecko si ho prečíta a hovorí manželke: „No pozerám, že sa tvoj brat v tej Amerike nemá zle. Tu píše, že dostal nejaké elektrické kreslo.“

Na Vianoce hovorí mamička Jožkovi: „Jožko, zapál vianočný stromček.“
O chvíľu príde Jožko a hovorí: „Aj sviečky?“

Boli Vianoce a sudca bol v príjemnej nálade. Spýtal sa predvedeného muža: „Za čo ste tu?“

„Za predčasné vianočné nákupy.“

„To predsa nie je žiadny priestupok. Ako skoro ste nakupovali?“

„Tri hodiny pred začiatkom otváraciej doby.“

Jožko dostane pod stromček obálku s 20 eurovou.

Mamička: „A čo povieš tete?“

Jožko: „Stará držgroška!“

„Predstavte si, prvýkrát sa u nás zišiel na štedrovečernej večeri párný počet ľudí!“

„Ako to, veď ste boli traja!“

„Hej, ale potom prišlo sedemnášť hasičov!“

Muž: „Zlatko, čo by si chcela na Vianoce?“

Žena: „Neviem...“

Na druhý deň cestou z roboty nájde muž kúsok hrdzavého plechu, schová si ho a na štedrý manželke

ček.
Žena: „Čo je?“

Muž: „to, do pekla,“

Rozhovor s pani Emíliou Gavlasovou—vedúcou ekonomického úseku školy

Povedzte nám niečo zo svojho súkromia.

Bývam v Čadci, mám 2 deti, syna a dcéru, 5 vnúčat, z ktorých mám veľkú radosť.

V čom spočíva Vaša práca v škole?

V škole pracujem už 43 rokov. Ako vedúca ekonomického úseku sa starám o finančný chod školy. Moja práca spočíva v zostavovaní a úpravách rozpočtu. Vypracúvam rôzne štatistické hlásenia, rôzne dohody, správy, objednávky, mám na starosti THP zamestnancov, školníkov, upratovačky a iné.

Ktoré priority sú dôležité na našej škole?

Ak hovoríme o finančných prioritách, potom je to financovanie školy. Financovanie školy sa odvíja od počtu žiakov a ak ich počet klesá, klesajú aj financie a potom je financovanie veľmi ťažké.

Napĺňa Vás práca, ktorú robíte?

Áno.

Čo by ste na základe vlastných skúseností odkázali žiakom?

Želám im veľa úspechov v štúdiu, ako aj v ďalšom živote. Prajem im, aby dosahovali čo najlepšie výsledky a zapájali sa do projektov, v ktorých využijú svoje odborné znalosti a na základe toho aby spoznávali svet.

S pani Emíliou Gavlasovou sa zhovárala Erika Jurišová.

Dni nádeje 2017

Naša škola sa v mesiaci október zúčastnila XXIII. ročníka celoslovenskej akcie zameranej na sociálno-patologické javy spoločnosti s názvom „Dni nádeje 2017“.

Študenti si vybrali témy literárnych prác:

„Drogy? Toto je moja odpoveď!“ a Voľný výber témy.

Ľudmila Podolinská z V.B nakreslila obrázok pod názvom „Nádej“. Práce sme zaslali do tejto akcie a sú vystavené v Žilinskej knižnici.

Cesta životom...

Vážená pani profesorka, milí študenti !

Rada by som reagovala na jeden príspevok, ktorý som nedávno čítala na internete na jednej nemenovanej stránke. Príspevok písal mladý muž, ktorý sa zamýšľal nad dnešným ľudstvom. V príspevku písal o tom, ako sa všetci rýchlo vzdávajú, strácajú vieru a nádej. Ja však musím s týmto mladým mužom nesúhlasiť už len z toho dôvodu, že poznám dvoch silných ľudí, ktorí nikdy nestratili nádej v seba a v jeden druhého, v svoje sny a túžby.

Živým príkladom je moja babka s dedkom, ktorí si prežili toho naozaj veľa. V živote to mali ťažké, život ich prekvapil rôznymi nástrahami, no nádej ich vždy držala nad vodou. Napriek vojne a nedostatku financií to spolu zvládli, založili si rodinu a snažili sa budovať spoločný domov. No potom prišiel ďalší úder a babka stratila dvoch súrodencov v dôsledku vojny. Aj napriek tomu naďalej pokračovali vo viere, že zajtrajšok bude lepší. Často žili spôsobom, ako sa hovorí „z ruky do úst“, no nikdy sa nevzdali a verili v seba. Dodnes sú pre mňa veľkým vzorom, že keď má človek vieru a nádej, dočká sa toho, po čom túži.

Častokrát je nádej to jediné, čo nás drží pred pádom na úplné dno. Tak veľa ráz sme to v živote vzdali, no najmä vďaka opore, láske a pomoci druhých sme boli odhodlaní sa opäť postaviť na nohy a pokračovať v náročnej ceste životom. Vďaka príkladu babky a dedka viem, že ústretovosť, ľudskosť a otvorenosť sú hodnoty ovplyvňujúce naše životy, ktoré nás posúvajú ďalej a pomáhajú v ťažkých chvíľach. To, že v niečo veríme a dúfame, nás posúva bližšie k našim snom a túžbam.

Verím, že pokiaľ si pôjdeme za tým, čo chceme a za žiadnych okolností sa nevzdáme, dosiahneme cieľ. Veď, ako sa hovorí v Biblii: „Proste a dostanete! Hľadajte a nájdete! Klopte a otvoria vám!“

Adriána Strapáčová, V.A

Dominika Svitekova napísala esej, poslali sme ju do súťaže, ktorú vyhlásila Slezská univerzita v Opavě. Žiaci našej školy majú dobré skúsenosti s touto univerzitou, pretože mnohí tam odchádzajú študovať hlavne manažment.

**SLEZSKÁ
UNIVERZITA
V OPAVĚ**

Viete si predstaviť svoj život bez internetu a mobilu?

V dnešnej dobe je samozrejmosťou vlastniť mobil či mať doma zapojený internet. Ľudia sa stávajú zaujímavejšími medzi priateľmi, ak majú najnovší typ mobilu. Už aj deti v školách sa chvália novým mobilom, ktorý dostali ako darček od rodičov. Sú však toto tie pravé hodnoty medzi ľuďmi?

V minulosti, ak ľudia chceli poslať odkaz alebo správu, vyslali posla na koni, neskôr fungovali telegramy, listy... Osoby, ktoré chceli spolu komunikovať, sa stretli osobne, nadviazali očný kontakt a rozoberali určitý problém. Podstatné je, že problémy riešili osobne. Telefóny a mobily neexistovali, ani internet, ktorý by ich spojil v priebehu niekoľkých sekúnd. Neskôr, keď sa objavili prvé telefóny, museli ľudia ísť do určitej budovy, pričom sa dohodli na konkrétnom čase rozhovoru a ak už mali telefón v domácnosti, nemuseli sa tam aj zdržiavať, aby hovor prijali.

Dnes je to oveľa jednoduchšie. Mobily máme pri sebe takmer všade, môžeme fungovať aj na internete prostredníctvom dátových služieb, realizovať hovory aj z najodľahlejších častí sveta. Môžeme ich spojiť doma s televíziou, počítačom, v aute s rádiom či so svojimi hodinkami, cez ktoré môžeme prijímať hovory a využívať ďalšie služby. Je mnoho výhod, ktoré poskytuje mobil a internet. Jedným z hlavných pozitív je, že sa s ľuďmi, s ktorými sa chceme spojiť, nemusíme stretnúť, nemusíme za nimi cestovať, stačí vyťukáť číslo, poslať SMS správu alebo sa prihlásiť na sociálne cez Facebook alebo e-mail. Tieto služby aktívne využívame, či už naši blízki žijú v zahraničí alebo o pár ulíc ďalej.

Medzi ďalšie pozitíva internetu patria informácie, ktoré môžeme využívať, napríklad na školské účely do prezentácií, referátov a podobne. Na internete nájdeme informácie od výmyslu sveta a je možné vyhľadať tam takmer všetko, na čo si spomenieme. Obsahuje však aj škodlivé a nebezpečné informácie, pred ktorými nedokážeme vždy deti a mladistvých ochrániť. Informácie, ktoré nie sú vždy pravdivé a sú na určitú tému, treba rozumne vyberať.

Rodičia od malička podsúvajú svojim deťom mobily, tablety alebo zapínajú rozprávky v televízii, ak deti plačú. Snažia sa ich utíšiť, no takto im od malička vsugerujú potrebu pýtať si tieto veci. Niekedy to zájde až k ich zneužívaniu. Je v poriadku, ak dvojročné dieťa vie bez pomoci ovládať mobil či tablet? A tak deti, ktoré by sa mali hrať na ihriskách a pieskoviskách, chodiť s rodičmi do prírody, sedia doma pred televízorom alebo nad mobilom.

Komunikácia prostredníctvom internetu či mobilu síce poskytuje isté výhody, no vytrácajú sa hodnoty medzi ľuďmi. Človek často cez takéto zariadenia povie alebo napíše niečo, na čo by osobne nemal odvalu. Chýba bezprostredný kontakt, pohľad, milý pohľad do očí. Postupne zisťujeme, že sa nevieme porozprávať, nevieme riešiť hádky, nenaučili sme sa tolerovať názory iných ľudí.

Preto nebuďme pohodlní a ľahostajní, komunikujme s blízkymi, rodinou a priateľmi osobne. O čo väčšiu hodnotu má človek v očiach iného človeka, ak vie, že všetko, čo chce povedať, je schopný povedať bez okolkov do očí!

„Drogy? Toto je moja odpoveď!“

Chcela by som skúsiť trávu
Zmazať spomienky čo ma klamú
Chcela by som skúsiť kokaín
No a čo že sa tým zatratím

Všetko sa začína tým že chceš skúšať
V hlave ťa to bude dlho pokúšať
Budeš na ne myslieť v spánku
Myslieť na svoju zlatú dávku

Možno to máš v živote ťažké
No drogy nie sú cesta – to je jasné
Tak s tým prestaň kým je čas

Hovori ti tichý hlas
Drogy alkohol cigarety
Všetko ťa to berie tam
Dlhá cesta za nešťastím
Skončíš úplne sám

Tereza Bátorková, III.I

„Drogy? Toto je moja odpoveď!“

Do drog upadáme pomaly, ale isto, ako keď zaspávame. Spočiatku to ide ľahučko. Sme úspešní, spokojní, uznávaní medzi svojimi. Všetko funguje len dovtedy, kým sa po krk ponoríme, nevládzeme sa nadýchnuť, až sa nakoniec úplne odrežeme od reality. Vlastne, niekedy sa tým, čo berú drogy, ani nečudujem, pretože život v našej spoločnosti sa často javí veľmi krutý. Dať si dávku – to je ako sen, v ktorom môžete lietať, žiť pod vodou, padať z veľkej výšky, vidieť veci v iných rozmeroch, a to všetko naraz. Navyše s pocitom, že sa nemusíte vrátiť späť. Tým, ktorí sú sklamaní, smutní, nepochopení a depresívne naladení, nič iné neostáva, iba utiecť aspoň myslou inam, aby sa rozptýlili a zabudli. Často tí, zdanlivo šťastní, bývajú najzraniteľnejší. Pod usmievavou maskou sa skrýva zlomená duša, ktorá hľadá záchranu inú než v ľudských bytostiach alebo v Bohu, pretože títo to nedokázali. Veru, drogovej závislosti sa ťažko zbavuje, keď vedľa nás nestojí nik, kto by nám z toho čierneho sveta dokázal vyčariť ten ružový.

Je mi ľúto zabitého času, smutných osudov, zmarených životov a rozbitých rodín, ktoré za sebou nechávajú drogy. Preto si hovorím: „Len sa „nenamotať“ na túto lákavú, no len dočasnú ilúziu! Radšej sny ako drogy! Radšej snívaj, ako si ubližovať!“

Soňa Kyjanicová III.A

Drogy? Toto je moja odpoveď

Nechápem, prečo si ľudia dobrovoľne ničia svoj život. Hlavne mladí ľudia, ktorí majú ešte celý život pred sebou. Mojou potrebou nie je zničiť si život niečím takým. Človek je ale naivný a myslí si, že mu to pomôže vyriešiť problémy alebo aspoň na ne na chvíľu zabudnúť. Ale aj tak sa nechá zlákať. Ved' droga vám vezme omnoho viac, ako vám dá. Ale to mladí ľudia asi nevidia. Kvôli droge závislí ľudia strácajú priateľov, rodinu, svoj výzor a taktiež prácu. Stávajú sa introvertmi. Pre už závislých droga preberá kontrolu nad ich životom. Takíto ľudia sa stávajú osamelými, opustenými, nešťastnými. Nevedia ako sa z toho všetkého dostať. Mali by sme im ukázať, o čo ich droga pripravuje. Myslím, že je potrebné pomôcť im. No nie je to ľahké, pretože je asi omnoho ľahšie začať s tým, ako prestať. Hovorí sa, že keď sa chce, tak sa dá všetko. Stačí si povedať: „Nie“.

Ľudia, ktorí užívajú drogu, si stále nahovárajú, že majú všetko pod kontrolou. Ale opak je pravdou. Všetci naokolo vidia, že ich to zabíja. Závislí ľudia majú potrebu získať drogu za akúkoľvek cenu. A to čo najrýchlejšie. Keď sa im to nepodari, môžu nastať bolesti hlavy, nevoľnosť,.. človek sa cíti zle.

V dnešnom svete ľudia siahajú po droge z rôznych príčin. Ten, kto si vybral drogu, vybral si predčasnú smrť. Dnes je vedecky dokázané, že časté používanie drog vedie k samovraždám. Niektorí sa však môžu aj neúmyselne predávkovať. Je potrebné si uvedomiť, že každý reaguje na drogu inak. Dávka závislého človeka môže byť pre začiatočníka smrteľná.

Pozrite sa do zrkadla a povedzte si: „Môj život stojí za to.“ A prestaňte s tým. Nebuďte otrokmi drog.

Nikola Jedináková V.B

Literárne okienko

Srdce do neba

Na oblohe slnko usmiate,
moje vlasy vetrom rozviate.
Sedíme v tráve,
o spoločnej budúcnosti rozprávame.

Tešíme sa na spoločné výlety;
iba, Láska, ja a ty.
Predstavujeme si tie radostné chvíle,
to, že vôbec nenastanú ani netušíme.

Za šťastie dovtedy život vypýtal si daň,
odvtedy už inak pozerám sa naň.
Serpentíny bolesti prenasledujú ma odvtedy,
čo smrť zobrala ťa v iné svety.

Serpentíny bolesti a slz riek,
v mojom srdci ostaneš už naveky.

Ja spomínam na Teba denne,
na tie slová venované len mne.
Na tie slová plné lásky, nehy,
tie slová, čo premostili naše brehy.

Vždy bol si taký láskavý a jemný,
ja viem, ľúbil si ma veľmi.
Dobre vieš, že rovnako to bolo u mňa,
city silné – synonymum ohňa.

Ťažko sa bez teba pôjde životom,
to však zvládnem, nech stretneme sa znova potom.

Posielam ti Láska, bozky do Neba,
navždy milovať budem iba teba.

Ľubomíra Sventeková III.A

Športové okienko

Obrázok od Podolinskej

26.9.2017	OK cezpoľný beh SŠ-dievčatá	5. miesto
	Chlapci	4. miesto
	Pavol Padych IV.H	4. miesto
26.11.2017	OK ABC futbalistu-chlapci	
	Filip Stančík IV.A	2. miesto
	Dominik Špulica I.A	3. miesto
	Jakub Malík II.D	5. miesto
	Dievčatá	
	Lívia Šusteková II.A	2. miesto
	Denisa Revajová II.A	4. miesto
	OK rope-skiing chlapci	
	Jakub Malík II.D	3. miesto
	Boris Herman I.H	4. miesto
	Dievčatá	
	N. Vlčková I.H	5. miesto
	D. Brodová I.A	8. miesto
8.11.2017	OK bedminton SŠ – chlapci	
	Denis Herman V.B, Boris Herman I.H	1. miesto
	Dievčatá	
	Lívia Šusteková II.A, Zuzana Škripková II.A, Barbora Škripková I.A, Andrea Pivková I.H	5. miesto
14.11.2017	OK futbal SŠ – chlapci	5. miesto
20.11.2017	OK futbal SŠ – dievčatá	2. miesto
21.11.2017		Krajské kolo bed-
minton chlapci		
Boris Herman I.H		Denis Herman V.B, 7. miesto

Imatrikulácie 2017

Každoročne prebiehajú na stredných školách imatrikulácie, inak povedané „postrach všetkých prvákov“. Ani na našej škole tomu nebolo inak.

25.10.2017 nastal „Deň D“. Celý tento deň sme prežívali s napätím a obavami z toho, čo nás čaká. Nastala osudná hodina a my sme sa presunuli do telocvične. Tam nás čakali nadšení štvrtáci a uvítali nás piesňou „Voda čo ma drží nad vodou“. A potom to prišlo. Nastali všetkými obávané súťaže t. j. – „prijímanie do cechu študentov“.

Pár z nás skočilo s novým „mejkapom z múky“, s plným žalúdkom nutelly, zahnali sme smäd vodou z uhoriek alebo dokonca kečupom.

V tanci sme predviedli náš talent. Štvrtáci nás odmenili príjemným občerstvením a celý tento proces zakončili „stužkovaním“. Rozlúčili sme sa symbolickým prípitkom a spoločnou fotkou. Domov sme odchádzali s dobrým pocitom z kamarátskeho prístupu zo strany štvrtákov. Spoločne sme sa zhodli na názore, že lepšiu triedu sme na imatrikulácie nemohli dostať.

Lucia Jašurková, Stanislava Kullová I.A

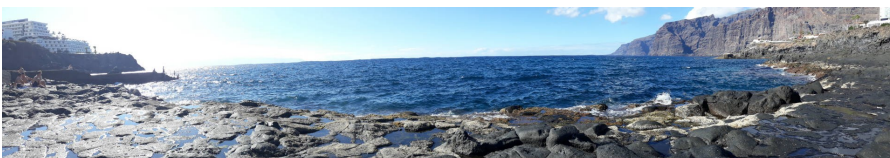
Stáž na Kanárskych ostrovoch 2017

Dňa 2. novembra 2017 sme z letiska v Krakove leteli priamo na ostrov Tenerife na južné letisko. Po príchode sme sa rozdelili na dve skupiny—jednu 10-člennú a druhú 5-člennú. Každá zo skupín sa spolu s odborným dozorom odobrala do svojho hotela. Po príchode do hotela sme si prevzali kľúče od izieb, ubytovali sa, zoznámili s fungovaním hotela a podobne. Pracovali sme na pozíciách v kuchyni, v reštaurácii a na bare.

Cieľom našej účasti na mobilitě bolo predovšetkým zdokonaľiť sa v angličtine a v našich odborných zručnostiach a znalostiach a k tomu pochytiť aj niečo z jazyka našej hosťujúcej krajiny—zo španielčiny. Okrem toho sme, samozrejme, chceli spoznať nových ľudí, nájsť v nich priateľov, zistiť, ako dokážeme fungovať v kolektíve s zo začiatku úplne cudzími ľuďmi a zároveň spoznať ich kultúru, mentalitu i gastronómiu.

Tri týždne na slnečných a teplučkých Kanárskych ostrovoch v mesiaci november, ktorý je u nás na Slovensku tak studený, sme s najväčšou radosťou využili i na opaľovanie a užívanie si slniečka, tepla a predovšetkým mora. Unavené po práci, či medzi prácou sme vždy našli dostatok energie odobrať sa na čiernu piesočnú pláž a vždy sme sa do sýtosti vybláznili vo vlnách Atlantického oceánu, ktorý ostrovy obklopuje. Stavali sme rôzne monumenty z piesku, prípadne do piesku kreslili a písali všetko, čo nám v tých chvíľach ležalo na srdci. Nachytali sme veľa bronzu, s ktorým teraz na zamračené a uzimené Slovensko tak akosi nezapadáme.

Najťažšou časťou bol pre nás, pochopiteľne, odchod. Už niekoľko dní pred nutnosťou rozlúčky začalo obdobie plaču u mnohých dievčat. A to predovšetkým za našimi naozaj skvelými kolegami. Boli nám od samého začiatku nesmiernou oporou, veľmi nás podporovali, pomáhali nám a zažili sme s nimi naozaj veľa zábavy. Pre mnohé z nás sa títo ľudia stali rodinou. I keď sme sa poznali krátko. My na nich určite nezabudneme a veríme, že ani oni na nás. Budú nám veľmi chýbať. Predovšetkým ich vládne úsmevy a otvorené srdcia. Sme nesmierne vďačné za túto jedinečnú možnosť a veľké „ďakujeme“ patrí všetkým tým, ktorí nám ju umožnili. Keď sme 23. novembra nastúpili do lietadla naspäť domov, len málokto z nás by vtedy odmietol ponuku zotrvať dlhšie, prípadne teraz po návrate domov ponuku vrátiť sa späť na ostrovy. Priniesli sme si obrovské množstvo nádherných spomienok a do konca života budeme spomínať, ako sme spolu strávili jeden necelý november na ostrove Tenerife...

Naša stužková slávnosť V.B

Piatok 27. október 2017 sa maturantom V.B triedy odboru hotelová akadémia navždy zapíše do pamäti ako významný deň. Nastala totiž slávnostná chvíľa – odovzdanie zelených stužiek dospelosti. Všetci pozvaní profesori, rodinní príslušníci a kamaráti nás prišli pozrieť do spoločenskej sály Domu kultúry v Čadci.

Príprava na stužkovú nás stala veľa síl a starostí, keďže sme chceli aby bol tento večer naozaj nezabudnuteľný. Napokon, tešili sme sa naň už od prvej triedy. Pri prípravách a nacvičovaní sa náš kolektív ešte viac utužil.

Stužková slávnosť sa začala o šiestej hodine. Po privítaní všetkých hostí začala oficiálna časť stužkovej slávnosti. Každý bol plný očakávaní a určite aj obáv, pretože každý z nás cítil zodpovednosť voči tejto udalosti. Vypočuli sme si niekoľko dojemných prejavov, pri ktorých sa nejednému z nás tlačili slzy do očí. Najmä prejav našej triednej pani profesorky Mgr. Ivety Chilej bol naozaj krásny a dojemný. Uvedomili sme si veľa vecí, no najmä, aká veľká vďaka patrí našim rodičom aj profesorom. Prišlo k odovzdávaniu stužiek a potom zaznela hymna študentov – Gaudeamus igitur. Po prípitku sme našim mamám, ako prejav vďaky a úcty, zaspievali pesničku. Za zvuku utíchajúcej hudby sme ich s ružou v ruke vyzvali k rodičovskému tancu. Po učiteľskom tanci prišla na rad slávnostná večera.

Nasledovala azda najzábavnejšia časť programu a to naše scénky. Pri scénkach sme sa snažili byť originálni a už pri nacvičovaní sme si užili „kopec“ zábavy. Nejednen z nás objavil v sebe skrytý talent v oblasti herectva, no nedá mi nespomenúť excelentný tanečný výkon nášho spolužiaka Juraja Suriaka, ktorý sa stal hviezdou večera. Ľudia sa smiali, bavili a tleskali. Ale i ostatné časti programu stáli za to. Po prečítaní častušiek a „katovaní“ sa naše povinnosti týmto skončili a nasledovala voľná zábava až do skorého rána.

Celý priebeh dopadol nad naše očakávania. Aj keď to nebolo jednoduché, takú veľkú udalosť zorganizovať, spoločnými silami sme to dokázali. Odchádzali sme s pocitom šťastia a vedomím, že táto udalosť nám bude ešte dlho pretrvávajúť v našich spomienkach.

Darina Joneková V.B

Navždy sa zachová...

Týždne pred ňou i týždne po nej sa nehovorí o ničom inom. Stučková slávnosť sa koná iba jediný raz v živote, a preto by mala byť nezabudnuteľná. A tá naša určite aj bola.

Prípravy na našu stužkovú slávnosť sa začali už v prvom ročníku, keď sme si zakladali sporiaci účet. Na tento účet sme každý rok prispievali sumou 50 eur, aby to nebolo pre nás nákladne v 5. ročníku. Ani sme sa nenazdali a z nedospelých prvákov sa stali dospelí ľudia. Na konci štvrtého ročníka sme si začali objednávať oznamka, poháre, stužky, šerpy pre profesorov a ostatné potrebné veci. Pre termín našej stužkovej sme zvolili 17. november 2017 v sále na Žarci v Čadci, aj kvôli tomu, že v tento deň je štátny sviatok a všetci rodičia mali voľno. Koncom septembra, po návrate našich spolužiakov zo zahraničnej praxe sme začali vymýšľať program na stužkovú a na únos triednej knihy. Po natočení únosu, čo bolo dva týždne pred našou stužkovou, nám už veľa času neostávalo. V týždni konania našej stužkovej sme venovali všetku pozornosť nákupu surovín, skúške programu, nástupu, hudbe, príhovoru a príprave občerstvenia, ktoré sme si sami pripravovali pre našich hostí.

Vianočná výstava spojená s Dňom otvorených dverí

V priestoroch reštaurácie Beskyd sa 5.12.2017 uskutočnila Vianočná výstava spojená s dňom otvorených dverí na našej škole. V úvode nás uvítala krásna pieseň Hallelujah, ktorú na gitare zahral Lukáš Eštočin (V.A) a svoj hlas nám predviedla študentka Klaudia Poláčiková.

Keď dozneli zvuky hudobnej skladby, Vianočnú výstavu otvorili moderátori z II.A triedy Laura Kullová a Peter Malík. Privítali medzi nami vzácných hostí, Mgr. Evu Tursku a Mgr. Tomáša Rybárika, metodikov Žilinského samosprávneho kraja. Potom sa žiakom základných škôl prihovarila aj naša pani riaditeľka Ing. Ľudmila Verčimáková. Vianočné vinše a tóny z harmoniky dodali tomuto sviatočnému dňu pravú atmosféru.

Žiaci našej školy prezentovali rôzne výrobky. I.A pripravila vianočné pečivo, II.A výrobky studenej kuchyne a ovocia, III.A slávnostné tabule, nechýbali ani barmani. Svoje schopnosti nám predviedli aj kaderničky a kozmetičky. Starší študenti našej školy prezentovali svoje skúsenosti zo zahraničnej praxe, doniesli aj suveníry a žiačky III.A sa s nami podelili o svoje zážitky spojené s projektom Erasmus+.

Výstava dopadla podľa našich predstáv a dúfame, že sa žiaci deviatych ročníkov rozhodnú pre našu školu.

Livia Šusteková, Erika Jatiová, Laura Kullová II.A

Samozrejme, takáto udalosť sa nezaobíde bez konfliktov. Triedne hádky kvôli neochote pripraviť program, nevhodnému kameramanovi a dokonca aj zákuskom sa stali dennodennou realitou a dlhými diskusiami. Konečná verzia programu i ostatných (ne)dôležitých formalít sa dorábala doslova improvizáciou.

Konečne je tu ten dlho očakávaný moment, na ktorý sme tak netrpezlivo čakali, a to deň našej stužkovej. Hneď ráno všetky dievčatá utekali urobiť poriadok so svojimi vlasmi a o tretej popoludní sme sa všetci stretli v sále v Čadci, aby sme si skúsili program a nástup a všetko doladili. Po skúške, ktorá ubehla rýchlo, bolo už niečo po piatej hodine večer a začali prichádzať hostia.

Medzi prvými dorazili naše ctené pani profesorky s našou pani profesorkou triednou. Dve spolužiačky z našej triedy mali na starosti privítanie a predaj tom-bolových lístkov. Po privítaní a usadení našich rodičov, profesorov a partnerov nasledoval náš nástup. Po jednom sme kráčali od dverí z bočnej miestnosti smerom k hosťom, kde sme zastali, poklonili sa a zaradili do radu medzi ostatných. Po nástupe nasledoval náš príhovor smerovaný najmä profesorkám a našim milovaným rodičom, bez ktorých by sme tam nestáli. Po príhovore sme poprosili o pár slov pani triednu profesorku Ing. Elenku Korduliakovu, ktorá si pripravila veľmi pekný príhovor. Po jej slovách sme prešli k stužkovaniu, po jednom sme dostávali zelené stužky nádeje a vzali sme si pohár s prípitkom. Potom nasledovala študentská hymna Gaudeamus igitur, pani profesorka predniesla prípitok a následne rozbila čašu a my sme si zobrali črepinu pre šťastie.

S ružami sme sa vybrali k partnerom/partnerkám, rodičom a profesorkám a pozvali sme ich do tanca. Po tanci nasledovala večera a po nej náš program, ktorý sme si naplno užívali až do konca.

Medzitým sme si pozreli aj únos triednej knihy. Po programe nasledovala tombola, ktorú naša spolužiačka bravúrne moderovala. Pred polnocou sme mali pripravené „katovanie“ našej triednej. Po prečítaní pravidiel, ktoré sme stanovili, musela s nimi súhlasiť a podpísať ich, inak by ju čakal krutý trest, „zoľatie hlavy“. Nakoniec však súhlasila a podpísala nám ich. Ako vďaka za to, že to s nami zatiaľ necelých 5 rokov vydržala, sme sa pani profesorke triednej poďakovali darčekom a kyticou kvetov.

Po polnoci nasledoval záverečný a posledný bod našej slávnosti, kedy sa čítali „častušky“. Kratúcke básničky nás presne vystihovali a popísali naše vlastnosti a činy. Jedine rodičia mohli byť trochu zaskočení a sami seba sa pýtali, či je ten/tá naozaj ich dieťa.

Potom nastala voľná, často neviazaná zábava. O šiestej sme zábavu ukončili a pobrali sme sa na zaslúžený spánok. Možno naša stužková nebola tá najlepšia, avšak pre nás všetkých navždy ostane jediná a nezabudnuteľná.

Ján Marejka, Martina Cholužová V.A

Stužková slávnosť IV.I

Bolo to ako včera, keď sme sa my, IV.I, prvýkrát stretli. Vtedy bola pre nás stužková len akousi nedosiahnuteľnou métou. No, keď už nám štvrtý ročník klopal na dvere, začali sme si uvedomovať, že bez stužkovej by to nebolo ono.

Najväčšia vďaka patrí hlavne našim rodičom, ktorí nám v značnej miere pomohli k uskutočneniu nášho sna tým, že finančne prispeli. Snáď najťažšie bolo pre nás zhodnúť sa a pripraviť si zábavný program. Najviac nám dal zabráť samotný nástup. Ale nakoniec musíme priznať, že po jeho namáhavom nacvičovaní sme to zvládli na výbornú.

Potom nasledovalo dlho očakávané odovzdávanie slávnostných stužiek a po prípitku sme smelým krôčikom s ružou v ruke pristúpili k našim rodičom a vyzvali ich do tanca. To, že náš program všetkým vyčaril úsmev na tvári, nás veľmi potešilo. Opadol stres, začala nás zabávať dobrá hudba, na ktorej sme sa spolu s našimi rodičmi a našou triednou pani profesorskou zabávali až do samého rána.

Slzy a smiech našich najbližších nás presvedčili o tom, že toto rozhodnutie,

Exkurzia do Viedne

28.11.2017 sa triedy II.A a II.K zúčastnili odbornej exkurzie do Viedne a nevynechali ani vianočné trhy.

Ráno o 6:00 sme vyrazili z autobusovej stanice v Čadci. Cesta trvala 4 hodiny a aj napriek tomu, že to nebola najkratšia cesta, v autobuse panovala dobrá nálada. Keď sme dorazili do cieľa, navštívili sme zimné sídlo Márie Terézie. Odtiaľ sme sa presunuli k Radnici, kde sa konali vianočné trhy. Na trhoch bolo cítiť vianočnú atmosféru a všade rozvoniaval teplý punč. Množstvo drevených stánkov s rôznymi dobrotami, suvenírmi a hudbou vdýchli trhom život. Po hodine prechádzania sa popri stánkoch naša cesta pokračovala k Dómu svätého Štefana. Dali sme si opäť rozchod a spoznávali sme centrum vianočnej Viedne vlastnými očami. Po vyčerpávajúcom niekoľkohodinovom chodení po meste sme nastúpili do autobusu a vybrali sme sa do Bratislavy. Tam sme mali malý rozchod a potom sme zamierili domov.

Domov sme prišli s novými zážitkami a poznatkami a sme veľmi radi, že sme sa mohli tejto exkurzie zúčastniť.

Patricia Lehocová, Margaréta Grupačová II.A

Žilinská gastronomická jeseň

22.11.2017 som sa zúčastnil Žilinskej gastronomickej jesene. Toto bola už moja druhá súťaž, čiže už som nemal stres. Súťaže som sa zúčastnil so spolužiakom Šimonom Srničkom a s ďalšími dvoma žiakmi našej školy. Na súťaž sme sa pripravovali skoro celé dva dni. Každý sme niečo stále robili. Úlohy sme mali rozdelené. Aj keď sme už mali všetko urobené, aj tak to nebol koniec. Napríklad každý jeden kúsok sme museli šesťkrát až deväťkrát natrieť želatínou a následne zaleštiť. Na túto súťaž nás pripravovali pani majsterky Babuliaková a Čičková.

Naša škola sa umiestnila v striebornom pásme. I keď minulý rok to bolo zlaté pásmo, bol som veľmi rád, že sme takto dopadli. Aj naša škola medzi všetkými školami získala krásne druhé miesto.

Peter Balala II.D

Chceme sa ešte raz poďakovať našim rodičom, taktiež „ďakujem“ patrí našej pani triednej profesorky, ktorá nám venovala každú svoju voľnú chvíľu a aj všetkým zúčastneným na našej stužkovej slávnosti.

Ďakujeme IV.I

Barbora Skaličanová, Kristína Legerská, Nikola Kuricová IV.I

Stužková 2017 IV.H

Do školy sme nastúpili v roku 2014 ako mladí, nevinní a bojazliví prváčikovia. Keď sme už na 100% spoznali túto školu, učiteľov, systém a samých seba, rozhodli sme sa, že aj my zorganizujeme stužkovú slávnosť. Aj keď sme dobrý kolektív, nebolo ľahké celé to vymyslieť. Medzi nami vzniklo veľa hádok a boli sme leniví. Ved' na stužkovú sme sa poskladali až na začiatku 4. ročníka, ale dokázali sme to všetko zvládnuť. Nacvičiť si scénky na poslednú chvíľu, nájsť vhodné priestory a zaplatiť všetko, čo bolo treba.

Blížil sa osudný deň. 24.11.2017. Boli sme plní strachu, obáv, ale aj napriek tomu sme sa nevedeli dočkať tohto dňa. Čas plynul rýchlo. Ani sme sa nenazdali a už sme stáli nastúpení pred učiteľmi, rodičmi a partnermi. Všetky oči pozerali na nás a boli plné očakávaní. Bolo to veľkolepé a krásne. Stáli sme tam ako dospeli a sebavedomí ľudia. Všetci sme sa odreagovali a naplno zabavili.

Veľké poďakovanie patrí našej triednej učiteľke pani Ing. Marcelke Kubalíkovej. Celé štyri roky nás viedla a pomáhala nám. Nikdy nám nepovedala „NIE“ a vždy bola našou oporou. So stužkovou nám pomohla tak veľmi, ako by iný triedny možno ani nepomohol. ĎAKUJEME.

Vyučujúci, ktorí boli na našej stužkovej slávnosti, nás pochválili za skvelý program, pohostenie i zábavu. Po stužkovej nasledovali dozvuky. Ďalšie tri dni sme strávili na chate, kde sme utužovali vzťahy, bavili sa a oddýchli si od každodenných povinností.

Monika Zubričanová IV.H

Kysucký mikrofón

V piatok 25. 10. sme sa celá trieda zúčastnila súťaže Kysucký mikrofón, aby sme podporili nášho spolužiaka Petra Malíka.

Súťaž sa začala úvodným slovom, ktoré predniesla riaditeľka Kysuckého kultúrneho strediska Mgr. Silvia Petreková. A potom sa prešlo na samotnú súťaž. Prvou disciplínou bolo čítanie správ časovej hranici 60 sekúnd. Medzi ďalšie disciplíny patrilo aj moderovanie vlastnej relácie alebo interview so zaujímavou osobnosťou. Po všetkých disciplínach nasledovalo vyhodnotenie. Držali sme Peťovi prsty, povzbudzovali ho. Z nášho pohľadu, na to, že sa súťaže zúčastnil prvýkrát, bol výborný. Škoda, že sa neumiestnil. Zrejme rozhodli skúsenosti, lebo vyhral súťažiaci z Gymnázia J. M. Hurbana, ktorý tam bol už tretíkrát. Nakoniec sme boli radi, že do krajského kola postúpila Kristína Mikolášová z III.A, teda študentka z našej školy.

Bola to výborná skúsenosť nie len pre mňa, ale aj pre mojich spolužiakov.

Marin Jaššo, II.A

Záložka do knihy spája stredné školy

Naša škola sa opäť zapojila do projektu „Záložka do knihy spája stredné školy“. Už VI. ročník sa niesol v znamení hesla: Literárne osobnosti môjho regiónu. Žiaci zhotovovali záložky s fotografiami a kresbami známych kysuckých spisovateľov, ich diel, prípadne vyberali z kníh citáty, ktoré sa im páčili. Na záložkách sa objavili autori, ako napr. Jozef Marec, Ján Podmanický, Pavol Hrtus Jurina, Rudolf Jašík, Ján Palárik, Jozef Kroner a iní. Slovenská pedagogická knižnica nám prideliла strednú školu: Stredná odborná škola obchodu a služieb, Námestie slobody 12, Sobrance, s ktorou sme si záložky vymenili a poslali nám aj informácie o ich škole. Zo záložiek sme urobili panel, ktorý sa nachádza na prvom poschodí v bloku B. Žiaci, ktorí zhotovili pekné záložky, dostali motivačné známky. Už sa tešíme na ďalší ročník tohto originálneho projektu.

Do projektu sa prihlásilo 189 stredných škôl a 9828 žiakov. Naša škola patrila medzi najlepšie školy, dostala diplom a objavila sa aj v Záverečnej správe, ktorú Slovenská pedagogická knižnica v Bratislave poslała na Ministerstvo školstva SR.

Cukrárske súťaže Veroniky Jurkovičovej

Veronika Jurkovičová, nar. 17.7.1990 v Bratislave, bytom Oščadnica 1096 je žiačkou III. ročníka učebného odboru cukrár. Patrí medzi šikovných, ambiciózných mladých ľudí. Venuje sa cukrárskej tvorbe. Počas odborného výcviku získala odborné zručnosti, ktoré rozvíja aj vo svojom voľnom čase. Svoju kreativnosť a aktivitu mala možnosť prejavovať pri reprezentácii školy v rôznych súťažiach cukrárskej výroby. Okrem toho, že študuje s vyznamenaním, je aktívna aj v mimoškolských činnostiach a pri reprezentácii školy. Dva roky bola aktívnym členom žiackej školskej rady. Rovnako bola členom rady školy za žiakov.

Venuje sa aj fotografovaniu. Svoje obrázky pravidelne posiela do školských súťaží, v ktorých sa umiestňuje na popredných miestach. Sociálne cítenie prejavuje aktívnou účasťou v školskej charitatívnej zbierke pre Domov sociálnych služieb Slniečko v Oščadnici.

Žiačka patrí miesto v našej školskej galérii najúspešnejších žiakov školy.

Úspechy

V roku 2016 získala 3. miesto – bronzovú medailu v celoslovenskej súťaži „Torta snov“, konanej v Trenčíne, motívom práce bola kompozícia Panda s mláďaťom.

V roku 2016 získala v celoslovenskej súťaži „O najkrajšiu tortu“ v Púchove zlatú medailu s motívom práce Spomienky z Toskánska.

Na súťaži Gastro Bratislava 2016 získala 2. miesto-striebornú medailu s motívom práce Včelí úl.

V roku 2016 na medzinárodnom cukrárskom festivale v Jihlavě dosiahla 4. miesto s témou Svadobná torta.

12. októbra 2017 sa v súťaži „O najkrajšiu tortu“ v Púchove umiestnila na prvom mieste so zlatou medailou ako „absolútny víťaz“ a rovnako získala divácke 3. miesto- krištáľový pohár a misu. Motívom práce bola pocta Štefánovi Nosáľovi s názvom Symfónia.

Veronika Jurkovičová bola navrhnutá na cenu Emila Špaldoňa za našu školu.

ŽŠR

Beseda o extrémizme

27.11.2017 Dom kultúry v Čadci ožil žiakmi 9. ročníkov a študentmi stredných škôl (z našej školy bola V.A trieda).

Na témy extrémizmus, totalitné režimy, fašizmus, Rómovia a iné zaujímavé témy. Zúčastnení diskutovali s predstaviteľmi iniciatívy Zabudnuté Slovensko.

V úvode bol premietnutý film Cesta Magdalény Robinsonovej, ktorá prežila holokaust a vo filme sugestívne priblížila hrôzy páchané na Židoch v Osvienčine.

Do diskusie sa zapojil profesor Pavol Traubner, ktorý vyjadril znepokojenie nad situáciou v Európe, pretože sa angažujú ľudia spojení s fašizmom. Beseda pokračovala a otázky dávali predovšetkým študenti stredných škôl. Na ne odpovedali: historik z Ústavu pamäti národa P. Dubovský, etnologička M. Vrzgulová a novinár M. Šimečka.

Všetci sa zhodli na tom, že minulosť je pre nás veľkou skúsenosťou, z ktorej by sme sa mali všetci poučiť.

Beseda o Jozefovi Miloslavovi Hurbanovi

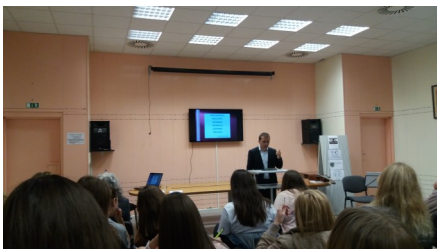
Vo štvrtok 7.9.2017 sme sa zúčastnili besedy o Jozefovi Miloslavovi Hurbanovi, pri príležitosti jeho 200-tého výročia narodenia.

Prišli sme do našej Kysuckej knižnice, kde nás posadili do premietacej miestnosti. Prihovoril sa nám Mgr. Marián Kaňuch, ktorý nám opísal spisovateľov život. Potom pustil prezentáciu o Jozefovi Miloslavovi Hurbanovi. Dozvedeli sme sa, že počas svojho života bol spisovateľ, novinár, politik, evanjelický kňaz, prvý predseda Slovenskej národnej rady v rokoch 1848-1849, tvrdý politik a muž skutkov. Zachoval sa hrdinsky tým, že sa nebál vymeniť pero za šablňu a bibliu za pištole.

Vyštudoval evanjelické lýceum, v ktorom sa zoznámil s Ľudovítom Štúrom a práve on v ňom prebudil vlastenecké cítenie. Spolu so Štúrom a Hodžom uzákonili spisovnú slovenčinu. V prezentácii bolo ukázané miesto, kde žil a ľudia si ho uctili aj tak, že mu vytvorili pamätnú sochu v Žiline.

Beseda sa nám páčila, pretože sme sa dozvedeli nové informácie o tomto velíkánovi slovenského národa.

Katarína
vá, Klaudia
Hegyová I.I

Jarošová, Soňa Gavláko-
Trembošová, Andrea

Beseda so spisovateľom Petrom Holkom

30.11.2017 sa v Kysuckej knižnici uskutočnila beseda so známym slovenským spisovateľom Petrom Holkom, ktorej sa zúčastnili žiaci II.I a II.P triedy spolu so žiakmi obchodnej akadémie. Na besede panovala veľmi príjemná a uvoľnená atmosféra. Autor nám predstavil svoju novú knihu s názvom Ohyb rieky. Nasledovalo aj autorské čítanie a, samozrejme, odpovede na naše zvedavé otázky. Pán Peter Holka nám prezradil aj pár „pikošiek“ zo svojho života a na konci besedy aj dvom šťastným dievčatám venoval podpísanú knižku.

Bol to veľmi príjemne a užitočne strávený čas. Tešíme sa na budúcu besedu.

Beseda s Indom

Žiaci II.A a II.I sa 27.10.2017 zúčastnili besedy s Martinom z Indie. Martin je starší pán, ktorý prišiel na Slovensko ako misionár z Indie. Na Slovensko prišiel v roku 2005 s tým, že nevedel ani slovíčko po slovensky. Dnes už vie veľmi pekne rozprávať po slovensky, aj keď mu niekedy skloňovanie urobí problémy.

Hovoril o indických školách, o kresťanstve a ostatných náboženstvách v Indii – hinduizmus, islam a rôzne menej známe náboženstvá. V Indii je niekoľko jazykov, ten jeho má 56 znakov a písať sa učil od malička do piesku, pretože ako 5 ročný musel vedieť písať a nastúpil do školy. V škole sa učia hlavne po anglicky a existujú tam aj súkromné aj štátne školy, bohaté deti sa učia doobeda, chudobnejšie poobede.

Priblížil nám kresťanstvo v Indii – kňazov, ich oblečenie, chrámy, spory medzi hinduistami a kresťanmi, prenasledovanie cirkvi, zbúrané chrámy. Rozprával aj o chudobných častiach Indie, deti tam koľkokrát nemajú rodičov, nemajú čo jesť, píšú do piesku, sú chudé a niektoré v noci dúfajú, že zomrú, pretože sú tak nevládne.

Nabádal nás k úcte k starším a k „misiám“, ktoré môžeme robiť aj v svojom okolí a nemusíme odchádzať do cudziny, ako on.

Dal nám aj priestor na otázky, najviac nás zaujímalo: Koľko žije na Slovensku? Ako sa platí v Indii? Je krava posvätná v Indii? O ktorej začína škola?

Na záver nám ukázal indické oblečenie, ktoré mnohí poznáme z telenoviel, obliekol jednu našu spolužiačku a spolužiaka do toho oblečenia a nezabudol ani na pani profesorku, ktorej to nesmierne pristalo. Povedal nám, že indické ženy si dávajú bodku medzi obočie len kvôli kráse, ale vydaté ženy si dávajú bodku na vrch čela, na výstrahu, aby sa muži okolo nej netočili.

Beseda bola zaujímavá, veľa sme sa dozvedeli, zabavili sme sa. Pastor Martin je veľmi príjemný a priateľský človek, najkrajšie na ňom je, že si dokáže urobiť srandu sám so sebou – kto by to bol povedal, že v živote stretneme takého super Indu? ☺

Erika Jurišová
II.A

